

MERHUM

Dr. ŞAKİR

SİKİRİÇ

Saray - Bosna Edebiyat
Fakültesi Ord. Profesörü

بعناز وفات تربت مادر زمین مجوی
در سینه های مردم عارف مزار ماست

ÖLÜMÜMÜZDEN SONRA TOPRAK İÇİNDE
MEZARLARIMIZI ARAMA; BİZİM MEZARIMIZ,
ÂRIF KİŞİLERİN KALPLERİNDEDİR.
CELÂLEDDİN RUMÎ

Merhum Dr. Şakir Sikiriçten bahsederken pek tabii olarak Bosna ve Hersek İslâm Maarifinin mümessilleri olan birçok büyük âlimimiz de gözlerimizde canlanmaktadır. Profesör Şakir Beyle birlikte, onun hocaları ve arkadaşları olan: Reîsu'l-Ulemâ Hacı Muhammed Cemaluddin Çavuşevîç Efendi ve Muavini H. Mehmed Tefvik Efendi Okıç'ı, Müderris Mehmed Efendi Muftiç ve kardeşi Müftî Sâlim Efendi, dinî okullarımızın müdürlerinden Muhammed Efendi Dizdar'ı, Gâzi Husrev Bey Medresesinin âlim müdürü Ahmed Efendi Burek'ı, profesörlerden Seyfullah Efendi Proho, İbrahim Sırrı Efendi Zafaranî ve Salih Safvî. Efendi Başıç'ı, tarihçi Muhammed Envarî Kadıç ile Hamdi Kreşevlyakoviç'ı, Müftî Sâlib Efendi Korkut'u ve müderris kardeşleri Derviş ile Siracuddin Efendileri, dinî ders kitapları müellifi Muhammed Said Efendi Serdareviç'i ve Hacı Mehmed Efendi Hancıç'ı, Temyiz-i

H. Ömer Muşıç
Saray - Bosna Şarkiyat
Enstitüsü Azası ve Edebiyat
Fakültesi Şarkiyat Bölümü
Öğretim görevlisi

Şer'î kadılarından Ali Rıza Efendi Prohiç ve Hafız Abdullah Aynî Buşatliç'ı, Mostar müderrislerinden Hamza Efendi Puziç ile Hacı Ahmed Efendi ve Hacı Ali Efendi Karabeg kardeşleri, Re'isu'l-Ulemâ Fehim Efendi Şah'o'yu, Müderris Hafız Muhammed Efendi Panca ve Hacı Mustafa Aga Merhemîç ile yirminci asrın ilk yarısında Bosna ve Hersek müslümanlarının hayatında derin izler bırakan pek çok değerleri hatırlamak nasıl mümkün olabilir? Bunların her birinin ilim, marif ve kültür sahalarında çok büyük faaliyeti olmuştur. Dr. Şakir Sikiriç, gerek meslekî ve ilmi, sahada ve gerekse

zikri geçen zevatın muasırı ve mesai arkadaşları olması hasebiyle ilim adamlarımız arasında muhtemelen bir yer işgal ediyordu.

Sikiriç, tam bir İslâm maarifçiler ailesine mensub idi. Ben şahsen, Sikiriç'lerden üçüncü taalebi olmak baht ve şerefine nâil olmuşumdur. Saraybosna'da Bendbaşındaki Rüşdiye mektebinin üçüncü ve dördüncü sınıflarında (1914-1915/

1915-1916) arapça (Emsile, Binâ, Maksûd) ile Türkçeyi (Sarf-ı Osmanîyi) merhum Bahauddin Sikiriç'ten okudum. Merhum ŞeyhBahauddin'in tedrisatı, kuru bir ders anlatmaktan ibaret değildi. O. sınıfı okuduğumuz dersi tatbik mevkiine koymağa da gayret eder ve bizden arapça ve Türkçe küçük hikâyeler hazırlamamızı isterdi. Aradan elli sene geçtiği halde bugün bile Arapça ve Türkçe olarak terkip ettiğimiz şu kısa ibareyi hatırlarım: «Düü, Trebeviç dağına gidip ora da kızartılmı; et yedik, soğuk su içtik, eğlenmek ve sonunda evlerimize döndük.» Merhumun favsiyesi üzerine her talebe günlük hayatında en çok kullanılan 500'ü müteceviz Arapça-Türkçe-Boşnakça kelimelerden mürekkep bir lügatçe tanzim etmişti. Dördüncü sınıftaki bir dersini hâlâ hatırlarım. Hattat yazısıyla tahtaya:

اَكْرَمُ اَبَاكَ وَاُمِّكَ فَاِنَّ اللّٰهَ يَكْرُمُكَ

«babana, anana ikramı et ki Allah da sana ikram etsin» ibaresini yazdıktan, okuyup terceme ve tahlil ettikten sonra, İslâm talimatına göre çocukların ebeveynlerine olan hurmet vecibesi hakkında bize bir de ders vermişti ki, bu sıralarda pek çok çocuğun habası cephede bulunuyordu. (Birinci Cihan Harbi). Bunu müteakip defterlerimizdeki imlâ ve hüsn-i hat hatalarını tashih etmişti. Aynı şekilde, bize güzel yazısıyla:

لَا اِيْمَانَ لِمَنْ لَا اَمَانَةَ لَهُ

hâdîsi şerifini yazdıktan sonra nasihat dolu bir ders vermişti. Bundan sonra, yeni tesis edilen Sancak Medresesinde bana iki sene müddetle (1916-17/1917-18) hüsnî hat okuttu. (Rahimehu'llâhü Ta'âlâ Rahmeten Vâsi'aten.)

Talebesi olduğum ikinci Sikiriç, Saraybosna Temyiz Mahkemesi Fâkimlerinden merhum Osman Sikiriç idi. Sancak Medresesi birinci ve ikinci sınıflarında (1916-17/1917-18) bana türk çeyi okutmuştu: Türk dilini bize Jelitschka gramerine istinaden hazırladığı dres notlarına göre okutuşu şu anda bile gözlerimin önündedir. Genç ve yaşına göre fazlaca ciddi idi. Bütün bilgisini, birden talebenin hafızasına yerleştirmek istemiş gibi büyük bir şevkle ders verirdi. Onun tedris metodunun üstünlüğünü, ancak bizden ayrılmış bâkim olduktan sonra (sene 1918) lâyıkıyla takdir edebildik. (Rahimehu'llahu Ta'âlâ Rahmeten Vâsi'aten).

Gerek talebesi ve gerekse mesai arkadaşı olarak kenidisiyle maarif hizmetinde en uzun zamanı (45 sene) geçirdiğim Sikiriç, merhum Dr. Şâkirdir. Onunla ilk karşılaşmamı Kuzat Mektebinde (Şeriatska Sudaçka Şkola) (1921-22 ders yı-

lında) idi. Kendisi o zaman, merhum Veliyyuddin Sadoviç'in yerine bize türkçe derslerini verirdi. Aynı sene, Mantık ve Psikolojiyi de okutmuştu. Garp Mantığı ile Arapça Mantığı karşılaştırmak suretiyle yaptığı derslerde, arapça mantık istihlamlarını boşnakça karşılıklarıyla birlikte öğrenmemizi ona borçluyuz. 1926 senesinin Ekim ayında merhum Şâkir Efendi ile Profesör Muhammed Paşic Efendinin teklifi üzerine Şeriat Kollejine (Şeriatska Gimnazia) öğretmen tayin edilmiştim. Kendisinin Kuzat Mektebi Müdürlüğüne tayinine kadar (sene 1929) öğretmenlik vazifemde bana rehber ve örnek oldu. Ondan sonra da hemen hergün görüşürdük. Ya, ek vazifeli olarak Gazi Husrev Bey Medresesi Öğretmenler toplantılarında, yahut da Cuma günleri Sahih-i Buhârî'nin Gazi Husrev Bey Dürü'l-Hadisindeki umumî dersinden sonra unutulmaz üstat Ahmed Burek'in yanında daima bir araya gelirdik. 1946 senesinin sonbaharında Feyzullah Hacı Bayriç, Muhammed Müezzinoviç, Mahmud Traliç, Halid Hacı-Muliç ve benim de bulunduğum mahdut bir talebe gurubuna, Feriduddin Attâr'ın Pendnâme'sini lâzım gelece sarf ve nahiv izahlarıyla birlikte okutmuştu. 1950 senesinde merhum Edebiyat Fakültesi Profesörlüğüne seçildiği zaman ahvalin icabı olarak tekrar talebesi oldum. Tıpkı 30 sene evvelki gibi, 1956 senesinde de yine merhumun teklifi üzerine Edebiyat Fakültesi Şark Filolojisi Kürsüsüne asistan olarak tayin olundum. Bu tarihten sonra, merhumun vefatına kadar üç İslâm Şark dillerindeki derin vukufuna daha yakından şahit olduğum gibi, pedagojik formasyonu ve tedris hususundaki tecrübeleri ile talebe ve asistanları arasındaki münasebetlerini de müşahede etmek fırsatını buldum. O, cidden yaygın bir ilim hazinesi idi. Her hangi bir suale ikna edici cevap alabileceğimizden daima emini bulunuyorduk. Birçoklarının fikrine göre, devrimizin âlim bir Ahmed Burek'i, ileri gelen bir kültür ve maarif adamı idi. İki cihan harbi arasında, fakir müslümanlara yardım eden «Merhamet» cemiyeti idare meclisi azası ve İslâm Din Görevlileri Cemiyeti olan «el-Hidaye» nin fa'âl azalarından biri idi. Muhtelif komisyon ve heyetlere iştiirak ettiği gibi, Şarkiyat Enstitüsünün kuruluşundan beri (sene 1950) bu Enstitünün çalışmalarına da katılıyordu.

Tedris işlerinde 47 sene çalışmakla kalmıyan merhum, muhteva ve değer bakımından takdire mazhar olan bir çok ilmi eserleri de meydana getirmiştir. Burada, neşir tarihleri sırasıyla bunlara temas edilecektir:

1 Merhum, Budapeşte Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Şarkiyat bölümünde Prof. Ignaz Goldzher'in talebesi iken, macarca olarak, Bosna ve Hersek'teki tekkeleri hakkında bir makale yazmıştır (Derviskolastorok és szént sirok Boszniaban, Budapest 1918). Bosna tekkeleri ve tarikatları hakkındaki doktora tezini de macarca olarak Budapeşte'de 1923 tarihinde takdim etmiştir.

2 Fransisken papaz frere Dr. Augustin Çiçic ile birlikte, Saraybosna mahalli Hükümeti organı olan «Narodno Jedinstvo» gazetesinde (1920/III, 266-268, 270-272) FOYNIŞA kazasındaki

tekke ve manastırları ziyaretleri vesilesiyle kaleme aldıkları kısa hatıralarını «KROZ TEKİJE I SAMOSTANE, NEKE CRTICE S PUTOVANJA PO FOJNICKOM KOTARU» yayınlamıştır.

5 Macar âlimlerinden János Káracsonyi'nin «Böszormenyi veya Ismâ'îliler kimdi ve memleketimize ne zaman gelmişlerdi» adlı etüdünün bir boşnakça hulâsasını Saraybosna'da intişar eden Pravda almanığında 1923 senesinde neşretmiştir (s. 99 - 103).

6 Keza Pravda almanığında (sene 1925, s. 77 - 86) merhumun Gazali hakkında bir makalesi yer almıştır.

7 Saraybosna'daki İsâ Bey, Iskender Paşa tekkesi, Gazi Husrey Bey hankâhı, Sinan ve Şeyh Bistriği tekkeleri hakkında yazdığı makale, 1927 senesinde Zagreb'te neşredilmiştir. (Narodna Starina. VI/1, s. 77-79).

8 Merhum, Muhammed, Paşić ile birlikte Emir Şakip Arslan'ın «Müslümanlar neye geriledi, diğerleri niçin ilerledi?» adlı eserini boşnakçaya tercüme edip, Meşihat-i İslâmiye organı olan «Glasnik» mecmuasında 1934 senesinde tefrika halinde neşretmiştir (II, sayı 4-7, «Zašto su Müslimani izostali a drugi nparedovali?»).

9 «Vâkıflar günü» (Mirac gecesi) merasiminde (2 Ekim 1937) Devlet Tiyatrosunda merhum şâkir bir konferans vermiştir. Konferansın mevzuu «Ecdadımızın kültür oriyantasyonu» (Kultura orijentacija našli predja) idi. Bu konferansında merhum misaller vermek suretiyle Türklerin müsamahakârlığını ve memleketimizdeki İslâm kültür tesirini anlatmıştır. Konferans metni 1937 senesinde yine Glasnik'te neşredilmiştir. (V, sayı 11).

10 Yugoslavya Reisa'l-Ulemâsı (Şeyhü'l-İslâmî) merhûm Muhammed Cemâluddin Çavuseviç'in hatırasına tahsis edilmiş Saraybosnada müntezir Müslüman mecmûası «NOVI BEHAR» (Yeni Bahar) da (15 Nisan 1938 tarihli sayısı) Merhumdan bahseden büyük müellifler arasına, «Rahmetli Çavuseviç hakkında bazı hatıralar» (Fragmenti iz uspomena na rahmetli Çavuseviča) başlıklı yazısıyla merhum Şâkir Bey de katılmış bulunmaktadır.

11 İslâm müsamahakârlığına dair (Tolerantsiya u İslâmu) bir konferansı da, Gazi Husrev Bey Câmîinin 400 üncü yıldönümü dolayısıyla yapılan merasimler cümlesinden olarak Devlet Tiyatrosunda vermiştir. Gösterdiği misallerden biri, İspanyadan kovulup muhtelif memleketlerde sefil ve serseriyaneye dolaşan Yahudilerin, Gazi Husrev Bey'in valiliği sırasında Bosna'ya iskân edilmiş olmaları idi. Bu konferansın metni de Glasnik'te 1933 senesinde neşredilmiştir. (I, sayı 4-5)

12 Kuzat Mektebi (Seriatska Sudačka Škola) nın 50 nci kuruluş yıldönümü münasebetiyle neşredilen anma kitabında «SPOMENI-SA», (Saraybosna 1937) mekteb müdürü olarak merhum Şâkir Beyi «Şer'i mahkemelerimiz» adlı bir makalesi çıkmıştır. Bu makalede, Türkiye idâresindeki (yani 1878 senesine kadar) Bosna ve Hersek'te bulunan Mahkim-i Şer'iyye ve Mahkim-i Nizamiyyenin salâhiyetleri; 1882 tarihinde mahkemelerin tanzimine kadar olan geçici

devredeki mahkemeler; Birinci Cihan Harbinden sonra (1918), şer'i mahkemeler gibi mevzular yer almıştır. Bu Anma Kitabında, şer'i hâkimleri yetiştiren mekteb talimatnâmesi, ders programları ve ni'ayet öğretmenlerle mezunlar (1887-1937) hakkında bilgi verilmiştir.

13 «Gayret» almanığında (1941, s. 42-51) Merhumun «Oglavak'taki tekke» seyhlî ve bu tekkeye dair birkaç kitabe ve tarihleri ihtiva eden bir makalesi neşredilmiştir. («Tekija na Oglavku»).

14 «Şeyh Abdurrahman Sırrı'nın İlahîleri» (Pobozne pjesme: (İlahiye) Şeyh Abdurrahman Sırrıye) adlı yazısında merhum Şâkir Bey-evvelâ tasavvuf ve zikre temas ettikten sonra Şeyh Abdurrahman Sırrı'ya ait 19 münacatın Türkçe metinleriyle birlikte Boşnakça tercemelerini, yine Şeyhin Mostar (Hersek) Müftüsü Mustafa Hilmi Sarayliç Efendiye 1847 tarihli bir mesajını ve bütün hakkındaki bir yazısını neşretmiştir. Ayrıca Boşnakça üç ilâhînin de eklendiği bu yazılar, Glasnik (1941, IX, sayı 11-12) de çıkmıştır.

15 «Unutululardan biri olan Şeyh Arif Sıdkı» (Şeyh Arif Sıdkı, jedan izmedu Zaboravljenih) başlığı altındaki yazısında Şâkir Bey, Foynitsa Medresesi ve sonraki Saraybosna İskenderiyye tekkesi şeyhi ve At Meydan Medresesi Müderrisi Şeyh Arif Sıdkı'nın iki ilâhîsinin Türkçe metinleriyle Boşnakça tercümelerini neşretmiştir. Avusturya'nın Bosna'yı işgalinden sonra (1879) Türkiye'ye hicret edip orada vefat eden Şeyh Arif Sıdkı'ya dair olan bu yazı, Glasnik'te (1942) tarihinde tabedilmiştir (X/IV).

16 «Şeyh Abdurrahman Sırrı'nın oğlu Şeyh Şâkir'in bir ilâhîsi» adlı bir makaleyi merhum yine Glasnik (1943, XI, sayı 4) de neşretmiştir. Bu ilâhîde Şeyh Şâkir, babası Şeyh Abdurrahman Sırrı'dan başlayarak Hazrefi Peygambere kadar uzanan ve Nakşebendîler tarafından pir sayılan sufi ileri gelenlerinin bir seçerini vermiştir («Jedna pobozna pjesma Sejh Sakira sina Šejh Abdurrahmana Sırrije»).

17 Merhum Dr. Şâkir Bey, Cemiyet-i İlmîyye organı olan «El-Hidaye» Mecmuasında Hazım Şabanoviç'in 1944 te tabedilen «Türk Dili Grameri» (Gramatika Turskog Jezika) hakkında bir tanıtma yazısı neşretmiştir. (VIII. 4-5).

18 «Sadî'nin Gülistanı şârihi» olarak Sudi» (Sudi kao Komentator Sadina Gülistana) adlı yazısında merhum Şâkir Bey, Bosnalı Sudi'nin İran ve Türk Edebiyatına yaptığı hizmetleri hakkında Dr. Safvet Başagç'in sitayişkârane hükmüne istira' etmektedir. Bu yazı, Saraybosna'da intişar eden, Şarkiyat Enstitüsü organı olan Prilozi mecmuasında çıkmıştır (1950, I. s. 51-87).

19 Aynı mecmuada (III. - IV, S. 553-574) 1953 tarihinde merhumun bir makalesi daha çıkmıştır. O da «Arap Harf-i cerlerinin sen-

taks fonksiyonları» (Sintaktičke Funktsije Arapskih Priyedloga, dir.

118 «İbn Haldun'un Mukaddimesi» (İbn Haldunova Prolegomena) hakkında bir makalesi 1954-55 tarihli Prilozi Mecmuasında neşredilmiştir. (7 s. 23.-250).

119 «Câmi Divanının bir yazma nüshası» (Jedan Rukopis Džamina Divana) isimli «Prilozi» Mecmuasında (Sarajevo 1954/1955. V, 321-324) neşrettiği tanıtma yazısında Merhûm Şâkir Bey, Zagre. Yugoslav İlim Akademisi Şark Eserleri Bölümünde muhafaza edilen ve Camî'nin vefatından 38 sene sonra yazılmış bulunan mezkûr yazma hakkında kıymetli bilgiler vermektedir.

120 «Mehmed Reşid'in Divanı» (Divan Mehmed Reşida) isimindeki yazısında merhûm Şâkir Bey, XVII-XIX asrı Saraybosna şâirlerinden Mehmed Reşid'in Divanını tanıtarak içinden 120 beyitlik Türkçe «Miraciyye» manzumesini, 60 beyitlik Hazretî Ali hakkındaki farsça bir şiiri, bir gazel ve iki kısa şiiri Boşnakçaya çevirmiştir. Bu yazıs. da Prilozi Mecmuasında neşredilmiştir (1956-57 VI-VII. S. 55-76).

121 Aynı mecmûda (1958/1959, VIII-IX, 244-253), Saraybosna Şarkiyat Enstitüsü tarafından (1957 senesinde, «MONUMENTA TUR-CICA» serisinde) neşredilmiş bulunan «Kanunlar ve Kanunnâmeler» (Kanun-i Kanunname) kitabı hakkında bir tenkid yayınlamıştır.

122 Aynı mecmûda merhumun bir tanıtması daha çıkmıştır. Bu tanıtma «Halk dili ve halk edebiyatındaki türkçe kelimeler» adlı ve 1957 senesinde Saraybosna Folklor Enstitüsü tarafından teksir edilen bir lügata aittir (Prilozi mecmuası 1958-59, VIII-IX.s. 232-240).

123 «Dubrovnik Arşivindeki arapça vesikaların iki tercemesi» (Dva Prevoda Arapskih Dokumenta Dubrovačkog Arhiva) adlı yazısında Şâkir Bey Prof. Fehim Bayraktareviç ile Besim Korkud'un tercemelerindeki bazı hatalarına temas etmiştir (Radovi Filozofskog Fakulteta Sarajevu, 1963, I. 331-342).

124 Eski Sağlık Bakanı Dr. Hamdi Karamehmedoviç'in iştirakiyle, merhûm Şâkir Bey, İbn Sina'nın Kanununun İbn Neffis tarafından yapılan «Muciz»i (hulâsa), boşnakçaya terceme etmiştir. Eser, Cumhuriyet Sağlık Kurumu Enstitüsü tarafından 1961 senesinde tab edilmiştir.

125 1962 senesinde Zagreb'de neşredilen «Şark Hikâyeleri» (PRICE ORJENTA) adlı kitabda Merhûm Sikiriç, «İran Hikâyeleri» (PERZİJSKE PRICE) başlığıyla Sa'dî'nin Gülistan'ından 49, diğ. İran klâsiklerinden de 17 seçme hikâyenin tercemesi'ni neşretmiştir (S.147-197). Aynı kitabta Merhûmun İran Edebiyatına (PERZİJSKA KNJIZEVNOST) dair bir notu da yer almaktadır.

126 Saraybosna Merkezî Hıfzıssıhha Enstitüsü Kütüphanesinde bulunan Arapça, Farsça ve Türkçe matbu eserler yanında 50 kadar

yazma eserin birer hulâsası da merhûm Şâkir Beyin emek mahsulüdür. Bu yazma risalelerden bazıları (meselâ Nida'nın «Menafiu'n-nâsı») merhûm tarafından harfiyyen boşnakçaya terceme edilmiştir.

Merhumun ders kitaplarına gelince, Muhammed Fasiç ve merhûm Hacı Mehmed Hancı ile birlikte 30 sene evvel iki ciltlik bir Arap dili grameri (ile kiraat kitabı ve lügatçe) meydana getirmiştir. (Gramatika Arapskog jezika), 1951 senesinde Farsî dili grameri (Gramatika Perzijskog Jezika), 1954 te de bu grameri mahsus lügatçe ile birlikte bir Krestomatiji neşretmiştir. (Persizka Hrestomatija). Üniversitedeki talebeleri için Arap ve Fars Edebiyatına ait ders notlarını da teksir ettirmiştir.

Profesör Dr. Şâkir Sikiriç'in yarım asra yaklaşan ilmi faaliyeti ve tedris hayatı, onun meşgul olduğu sahada yed-i tülâ sâhibi olduğunu gösterir. Talebe ve asistanlarıyla yaptığı tetkikler ve Prof. Nedim Filipoviç, Rikard Kuzmiç, Ahmet Iuzliç Feyzullah Hacı-Bayriç ve diğerleriyle zaman zaman yaptığı görüşmelerde, Bosna ve Hersek'in son elli senelik ahvalini de gayet iyi bildiğini isbat eder. Bu konuşmalarıyla merhûm, kendisini mazîye dönmüş hissederdi. Sanki bu dönüşle, hayatının sonlarına doğru şâhit olup tasvip edemediği ve değiştiremediği bazı ahvalden uzaklaşmak isterdi.

Merhûm Şâkir Bey, bütün hayatı boyunca ilme ve maarife hizmet ettiği gibi, vefatı da bu yolda olmuştur. Tahran'daki beynelmîlîl Pehlevî Kütüphanesinin açılış törenine, İrancı Yugoslav profesörü sıfatıyla davetli olarak, 30 Ağustos 1966 tarihinde Saraybosna'dan hareket etmiştir. Hastata olduğu halde 10 Eylül'e kadar Tahran'da kalmış, 14 Eylül'e kadar da Kahire'de kalmış ve 15 Eylül'de Saraybosna'ya dönmüştür. Saraybosna İıp Fakültesi kliniğinde 22 Eylül günü Hakkın rahmetine kavuşmuştur. 23 Eylül 1966 Cuma günü, Cuma namazından sonra kılınan cenaze namazını müteakip nâşi Foyniça kasabası civarında Oglavak köyüne nakledilmiş ve orada kendilerinden sık sık bahsedip yazdığı eslaflı olan Sikiriç Nakşbendî şeyhlerinin yanlarına defnedilmiştir.

Merhumun talebelerinden Gračanitsalı Muhammed Maşic, üstadın vefatı münasebetiyle, Arapça olarak dört beyitlik bir vefat tarihî düşürmüştür. Bu manzumede ki

يَغْفِرُ اللَّهُ

(liyağfira'lahu) sözü, merhumun vefat tarihini (1386) ihtiva etmektedir.

Üstadımız merhûm Dr. Şâkir Beye Cenab-ı Hakfânı avf ve mağfiret, ve Cennette mekân dileriz.

رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى وَغَفَرَ ذُنُوبَهُ وَأَسْكَنَهُ
وَأَيَّانَا فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّةِ